చిత్తశుద్ధి

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 24 అక్టోబర్, 2002

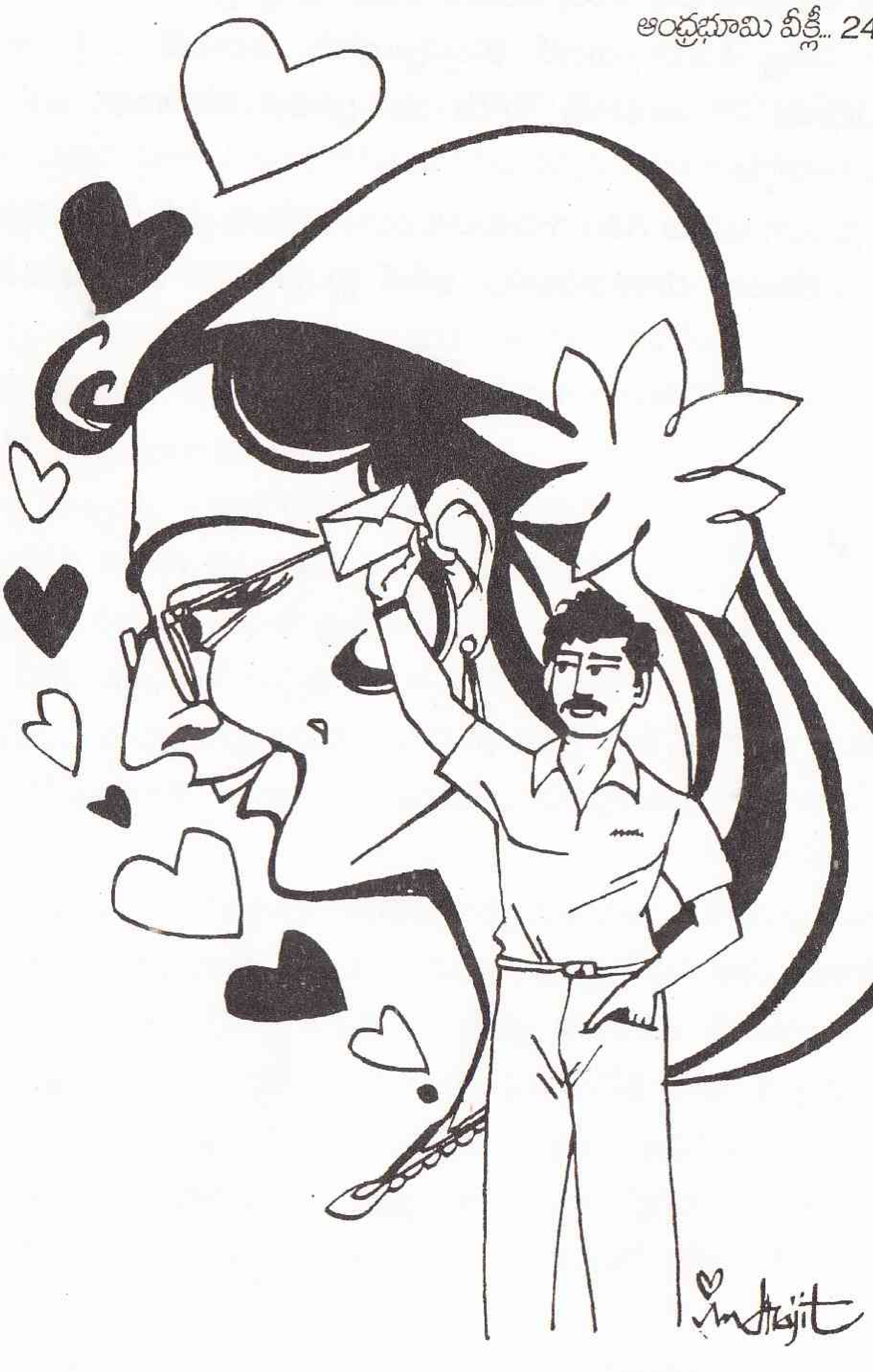

"అమ్మా! రేపు విజయవాడలో రవికి నిశ్చితార్థం. రాత్రి ట్రైనుకి రిజర్వేషన్ చేయించుకుని వచ్చాను" అన్నాడు కృష్ణ ఆనందంగా.

"రవికి నిశ్చితార్థం కనుక ఈ ఆనందమా? లేక సునందను చూడబోతున్నందుకా?" సరోజ అడిగింది.

"రెండు కారణాల వల్ల! అమ్మా... రాత్రి ట్రైనులో తినడానికి చపాతీలు కట్టివ్వు!" అన్నాడు.

కృష్ణకి ఈమధ్యనే విజయవాడ నుండి ఓ సంబంధం వచ్చింది. అమ్మాయి పేరు సునంద. బ్యాంకులో పనిచేస్తోంది. త్వరలో పెళ్ళిచూపులు ఏర్పాటుచేయాలని పెద్దలు అనుకుంటున్నారు.

'నిశ్చితార్థం ఉదయం పది గంటలకు ఓ గుడిలో చేస్తున్నారు. తను విజయవాడలో ఎక్కడ దిగడం? పెళ్ళికూతురి ఇంట్లో దిగడం బాగుండదు. హోటల్‌లో దిగడమే మంచిది!' ...ఇలా ఆలోచిస్తున్న కృష్ణకి- తన స్నేహితుడు శేఖర్ గుర్తుకొచ్చాడు.

శేఖర్ విజయవాడలో మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్‌గా పనిచేస్తున్నాడు. ఈమధ్య కాన్ఫరెన్స్‌కని హైదరాబాద్ వచ్చాడు. అప్పుడు తన మరో ఫ్రెండ్ ద్వారా పరిచయమయ్యాడు. తమ అభిరుచులు కలవడంవల్ల ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులయిపోయారు. విజయవాడ వస్తే తనింటికి తప్పకుండా రావాలని మాట తీసుకున్నాడు.

అయితే... శేఖర్‌ది క్యాంపుల ఉద్యోగం! ముందుగా కనుక్కుంటే మంచిదని- అతని విజిటింగ్ కార్డ్‌లో ఫోన్‌నెంబరు చూసి డయల్ చేశాడు. అదృష్టవశాత్తూ శేఖర్ విజయవాడలోనే ఉన్నాడు. కృష్ణ వస్తున్నట్లు తెలిసి, చాలా ఆనందించాడు. స్టేషన్‌కి వచ్చి రిసీవ్ చేసుకుంటానని చెప్పాడు.

ఆరాత్రి ట్రైనులో సరిగా నిద్రపట్టలేదు కృష్ణకి. సునందని చూడబోతున్నానన్న ఎగ్జయిట్‌మెంట్ అతనికి నిద్రను దూరంచేసింది. పర్సులో తన తల్లిదండ్రులకు తెలియకుండా దాచుకున్న సునంద ఫోటో తీసి చూశాడు.

'తామిద్దరిది ముచ్చటైన జంట అవుతుంది' అనుకున్నాడు తృప్తిగా.

ట్రైను విజయవాడ చేరగానే శేఖర్‌కోసం చూశాడు.

ఎంతసేపటికీ అతను కనబడలేదు.

స్టేషను దాదాపు ఖాళీ అయ్యాక- దూరంగా బెంచీపై కూర్చునివున్న అమ్మాయి అతనివైపే రాసాగింది. పదహారణాల తెలుగు పడుచులా లంగా, ఓణీతో అందంగా ఉందామె.

కృష్ణని సమీపించి, "కృష్ణ అంటే మీరేనా?" అంది.

'అవు'నన్నట్లు తలూపాడు.

"నేను శేఖర్ చెల్లెల్ని... నా పేరు పద్మజ! రాత్రి అనుకోకుండా అన్నయ్యవాళ్ళ మేనేజరు వచ్చారు. ఇద్దరూ ఎక్కడికో అర్జెంటుగా వెళ్లారు. మధ్యాహ్నానికల్లా వచ్చేస్తాడు. మీకు 'సారీ' చెప్పమన్నాడు" అంది పద్మజ.

"ఫర్వాలేదు. అందులో అతని తప్పేముంది?"

"ఇంటికి వెళదామా?"

"ఎందుకండీ? నేను ఏదైనా హోటల్‌లో దిగుతానులెండి!"

"భలేవారే! మిమ్మల్ని హోటల్‌కి పంపడానికా నేను ఇంతదూరం వచ్చింది? రండి!" అంటూ స్టేషన్ వెలుపలకి దారితీసింది.

తప్పదన్నట్లు ఆమెని అనుసరించాడు కృష్ణ.

ఆమె స్కూటీ స్టాండుతీసి, స్టార్ట్ చేసి, "కూర్చోండి..." అంది.

కృష్ణకి అలా ఆడపిల్ల వెనక పిలియన్ రైడర్‌లా కూర్చోవడం సిగ్గుగా అన్పించి, ఇబ్బందిగా చూశాడామె వైపు.

"ఫర్వాలేదు... కూర్చోండి! మీకు రూటు తెలియదు కనుక నేను డ్రైవ్ చేస్తున్నాను. మీకు ఇబ్బంది అనిపిస్తే మీరే డ్రైవ్ చేయండి!"

"ఫర్వాలేదు. మీరే డ్రైవ్ చేయండి!" అంటూ ఆమె వెనుక కూర్చున్నాడు... బ్యాగ్ తామిద్దరి మధ్యలో పెట్టి.

ఇల్లు చేరగానే తన తల్లిదండ్రులను కృష్ణకి పరిచయం చేసింది పద్మజ.

వాళ్ళు కృష్ణతో సాదరంగా మాట్లాడారు.

ఇల్లు చాలా అందంగా వుంది.

'వీళ్ళు మంచి అభిరుచి గలవాళ్ళు!' అనుకున్నాడు మనసులో.

పద్మజ కృష్ణకి శేఖర్ గది చూపించి, "ఇది అన్నయ్య గది! మీరు ఈ గదినే వాడుకోవచ్చు. ముందు కాఫీ తెస్తాను... ఆ తర్వాత స్నానం చేద్దురుగాని!" అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

అతనికి మనసంతా ఎగ్జయిటింగ్‌గా ఉంది. ఒక అందమైన అమ్మాయి, అదీ ఇదివరకు ముఖపరిచయం కూడా లేని అమ్మాయి తనంటే ఇంట్రెస్టు చూపించడం, తన పనులు చేయడం... అతనికి ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చింది.

కాఫీ తెచ్చి ఇస్తూ– "ట్రైనులో బాగా నిద్రపట్టిందా?" అని అడిగింది.

"ఉహూఁ..!" అంటూ తల అడ్డంగా ఊపాడు.

"అదేం?"

"ఆలోచనలతో నిద్రపట్టలేదు."

"మీరు ఫంక్షన్‌కి వెళ్ళి వచ్చి కాసేపు హాయిగా నిద్రపోండి. ఈలోగా అన్నయ్య వస్తాడు."

ఆమె మాటల్లో అభిమానం గమనించి, "మీ అన్నయ్య చాలా అదృష్టవంతుడు!" అన్నాడు.

"ఎందుకు?"

"ఇంత మంచి చెల్లెలున్నందుకు!"

"కాఫీకే ఇంతలా పొగిడేస్తున్నారు– ఇక భోంచేశారంటే నా మంచితనం గురించి కవిత్వాలే రాసేలా వున్నారు!" అంటూ ఖాళీకప్పు తీసుకొని వెళ్ళిపోయింది.

'నిజం పద్మజా... మీతో మరో నాలుగు రోజులుంటే కవిత్వాలేం ఖర్మ– కావ్యాలే రాయగలను!' అనుకున్నాడు.

టిఫిన్ తింటూ "మీరేం చేస్తున్నారు?" అని అడిగాడు పద్మజని.

"టీచరుగా పనిచేస్తున్నాను... ఓ కాన్వెంటులో!"

"ఐసీ... బాగా పే చేస్తారా మీ స్కూల్లో?"

పద్మజ తల్లి అందుకుంటూ–

"ఎంత? నెలంతా కష్టపడితే పదిహేనువందలు ఇస్తారు. సంవత్సరానికి పదిరోజులు లీవులుంటాయి. ఆ పదిహేనువందల జీతంకోసం ఇది పగలు తొమ్మిది నుంచి సాయంత్రం అయిదు దాకా నిలబడి పాఠాలు చెప్పి, నోట్స్ కరెక్షను చేసి, టెస్టులు పెట్టి అలసిపోతూంటుంది. అయినా ఆ ఉద్యోగాన్ని వదలమంటే వదలదు!" అంది.

"నాకు టీచరు జాబ్ చాలా ఇష్టం! అందుకే ఇంకో మంచిజాబ్ వచ్చేంతవరకు దీన్ని వదలను" అంది పద్మజ దృఢంగా.

"నిజమే! తనకి ఆ ఉద్యోగమంటే ఎంత ఇష్టమో అంతే కమిట్‌మెంట్‌తో పనిచేస్తోంది. ఒక్కరోజు కూడా స్కూలుకు లేటుగా వెళ్ళదు. పిల్లలకు పాఠాలు అర్థమవడం కోసం ఎంత శ్రమైనా

పడుతుంది. ఇంట్లోకూడా ఆ పిల్లల గురించే ఆలోచన! అయితే అంత తక్కువ జీతానికి అంత కష్టపడనక్కరలేదు అని నేనంటాను. ఈమె పనిని చూసి జీతం పెంచాలన్న ఆలోచన స్కూలు మేనేజ్‌మెంట్‌కు రాదు" అన్నాడు పద్మజ తండ్రి.

"మీరు చెప్పండి. కష్టపడి సంపాదించిన డబ్బు మనకు ఎంత ఆనందాన్నిస్తుంది? అది వెయ్యి కానీండి, పదివేలు కానీండి- మన డ్యూటీ మనం చేశామన్న తృప్తి ఎంత హాయినిస్తుంది? నా స్టూడెంట్స్ నా దగ్గరికి వచ్చి 'మేడమ్! నాకు డిస్టింక్షన్ వచ్చింది. నేను స్కూలు ఫస్టు వచ్చాను' అని చెప్తూంటే ఎంత గర్వంగా వుంటుంది?! ఆ ఆనందం ఇంట్లో వుంటే వస్తుందా... చెప్పండి?" అంది పద్మజ.

"నిజమే... 'అన్ని దానాల్లోకి విద్యాదానం గొప్పది' అంటారు. మీ అమ్మాయి జీతంపోగా- మిగతా కష్టాన్ని విద్యాదానంగా భావించండి. పైగా... చిత్తశుద్ధితో తమ కర్తవ్యం నిర్వర్తించేవారికి ఆ భగవంతుడి సహాయం ఎప్పుడూ వుంటుంది!" అన్నాడు కృష్ణ.

టిఫిన్ తిన్న తర్వాత నిశ్చితార్థానికి వెళ్లి సాయంత్రం తిరిగొచ్చాడు కృష్ణ.

అప్పటికి శేఖర్ కూడా వచ్చి వున్నాడు. స్నేహితులిద్దరూ కనకదుర్గమ్మ గుడికెళ్లి, అక్కడ్నుంచి ప్రకాశం బ్యారేజీకెళ్లి రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ఇల్లు చేరారు.

రాత్రి భోజనాలయ్యాక మేడపైన కూర్చున్నారు కృష్ణ, శేఖర్.

"రేపు మీ ప్రోగ్రాం ఏమిటి?" శేఖర్ అడిగాడు.

సునంద విషయం చెప్పి మరుసటిరోజు ఆమెను కలవబోతున్నట్లు చెప్పాడు కృష్ణ.

"వెరీగుడ్. ఆల్ ద బెస్ట్!" అన్నాడు శేఖర్ ఆనందంగా.

"మరి, మీ పెళ్ళి?"

"ముందు మా పద్మజ పెళ్ళి! తర్వాతే నా పెళ్ళి!"

"మీ చెల్లెలి విషయంలో మీకు బెంగే అక్కర్లేదు. ఎవరైనా కళ్ళకద్దుకొని చేసుకుంటారు."

"కళ్ళకు అద్దుకోనక్ఖర్లేదు. పెళ్ళిచేసుకుంటే చాలు!" అన్నాడు శేఖర్ నవ్వుతూ.

"ఎలాంటి వరుడు కావాలనుకుంటున్నారు మీ చెల్లెలికి?"

"మంచి ఉద్యోగం, మంచి కుటుంబం, మంచి గుణం... ఇంతకంటే కోరడం అత్యాశే అవుతుంది."

"మరి, మీ చెల్లెలి అభిప్రాయం కనుక్కున్నారా?"

"పద్మజ మేం ఎవరిని చేసుకోమంటే అతన్ని చేసుకుంటుంది. అలాగని మా అభిప్రాయం ఆమె మీద రుద్దం! తనకు నచ్చకపోతే బలవంతం ఉండదు మా నుంచి!"

"గుడ్! క్రమశిక్షణ ఉన్న కుటుంబంలో అపార్థాలు, కలతలు రావు అని మీ కుటుంబం ఋజువుచేస్తోంది" అన్నాడు కృష్ణ.

"థాంక్యూ!" అన్నాడు శేఖర్.

• • •

మరుసటిరోజు బ్యాంకులో సునందని కలవడానికి వెళ్లాడు కృష్ణ.

అటెండరు చూపిస్తే వెళ్లి పరిచయం చేసుకున్నాడు...

"నా పేరు కృష్ణకుమార్! హైదరాబాద్ నుంచి వచ్చాను."

"అలాగా... కూర్చోండి!" అంటూ కుర్చీ చూపించింది.

ఆమె ముఖంలో సిగ్గు గమనించాడు కృష్ణ. ఏ ఆడపిల్లైనా పెళ్ళికొడుకుని పెళ్ళిచూపుల్లో సిగ్గుసిగ్గుగా చూస్తుంది. అటువంటిది- తను డైరెక్టుగా ఆమె ఆఫీసుకే వచ్చేసి ఆమె ఎదురుగా నిలబడితే మరి సిగ్గుపడదూ..?' అనుకున్నాడు.

"మీరు ఎక్కడ దిగారు?"

"మా స్నేహితుని ఇంట్లో దిగాను. నిన్న మా ఫ్రెండ్ నిశ్చితార్థం! అందుకోసం వచ్చాను."

"మీరు మా ఇంట్లోనే దిగుండాల్సింది!"

"థ్యాంక్సండీ... ఫర్వాలేదు!" అన్నాడు.

'కృష్ణ చాలా అందంగా ఉన్నాడు. హైదరాబాదులో ఒక సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీలో మంచి ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఈ సంబంధం కుదిరితే తను అదృష్టవంతురాలే!' ...అనుకుంది సునంద.

'సునంద అందంగా ఉంది. పైగా ఉద్యోగం ఉంది. తను మొదటినుండీ ఉద్యోగం చేస్తున్న అమ్మాయినే పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకున్నాడు. అయితే పద్మజలో కనిపించిన నిర్మలత్వం, అమాయకత్వం ఈమెలో కనిపించడం లేదు. జాబ్ టెన్షన్స్‌వల్ల కావొచ్చు!' అనుకున్నాడు కృష్ణ.

"రామయ్యా! రెండు కూల్‌డ్రింక్స్ తీసుకురా!" అటెండరుతో చెప్పింది సునంద.

కొంతసేపు ఇద్దరూ తమతమ కుటుంబసభ్యుల గురించి మాట్లాడుకున్నారు.

"మరి... నేను వస్తానండీ!" అన్నాడు కృష్ణ కొంతసేపటి తర్వాత.

"ఉండండి. కూల్‌డ్రింక్స్ చెప్పాను!" అంటూ బయటకి వెళ్ళింది.

ఇంతలో... ఇద్దరు ఆమె ప్రక్కసీటు దగ్గరికి వచ్చారు.

ఒకతను సీట్లో కూర్చుంటూ-

"నేను వారంరోజులుగా మీరు చెప్పిన సీట్లో కూర్చుని పనిచేస్తూనే ఉన్నాను కదా! ఇప్పుడు నా సీటులో పని పేరుకుపోయి వుంది. మేడమ్ ఎటూ ఖాళీగానే ఉన్నారు కదా? ఆవిడని ఈరోజు ఆ సీటులో వేయండి!" అన్నాడు.

"ఆవిడ ఒప్పుకుంటే ఇక బాధేముంది? ప్రతి విషయానికీ గొడవే కదా ఆమెతో..!"

"అలా అని చేసేవాడినే సతాయిస్తే ఎలా? ఇకమీదట మేమూ ఆమెలా అన్నిటికీ 'నో' అంటూ ఉంటాం. అదే మంచి పద్ధతిలా ఉంది. మీరు ఇక మా జోలికి రారు. మాకూ ఏ రిస్కూ వుండదు."

'ఈ అక్కౌంటెంటు పోస్టుకంటే అటెండరు పోస్టు మేలు!' తనలో తనే గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు రెండో అతను.

వాళ్ళు సునంద గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారని అర్థమైంది కృష్ణకి. తనను ఓ కస్టమర్ అనుకొన్నారులా ఉంది.

రెండు నిమిషాల తర్వాత సునంద వచ్చింది.

వెనకే ఓ కుర్రాడు కూల్‌డ్రింక్స్ తెచ్చాడు.

కూల్‌డ్రింక్ తాగాక ఆమెవద్ద నుంచి సెలవు తీసుకొన్నాడు. తమ ఇంటికి రమ్మని ఆహ్వానించింది సునంద. అయితే ఈసారి టైము లేదని, మరోసారి తప్పకుండా వస్తానని చెప్పాడు

కృష్ణ. నిజానికి ఆమె ఇంటికి వెళ్లి ఆమె తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడాలనే అనుకున్నాడు మొదట. కాని, ఆమె గురించి ఆమె కొలీగ్స్ మాటలు విన్నాక ఆతనికి వెళ్లాలనిపించలేదు. అయితే తన ప్రయాణం వాయిదా వేసుకుని సునంద గురించి విచారించాడు.

• • •

మరుసటిరోజు ట్రైనుకి బయలుదేరేముందు- పేపరు, పెన్ను తీసుకొని సునందకి ఉత్తరం రాయసాగాడు...

"సునందగారికి,

మిమ్మల్ని చూడటానికి మీ ఆఫీసుకి వచ్చినప్పుడు చాలా ఆదరం చూపించారు. థాంక్యూ వెరీమచ్.

నేను అక్కడికి వచ్చినప్పుడు మీ కొలీగ్స్ మీ గురించి అన్న మాటలు విన్నాను. అవి నన్ను ఆలోచింపజేశాయి. కానీ, తొందరపడకూడదని- మీ గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోవాలని నా ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసుకున్నాను. మీ గురించి నేను విన్నవి నాకు ఆశ్చర్యాన్నీ, బాధనీ కలిగించాయి.

మీరు ఆఫీసుకి ఒక్కరోజు కూడా టైముకి రారని, సీట్లో కూర్చుని పనిచేయరని, వేరే పనేదైనా అప్పజెబితే ఖాళీగా ఉన్నా చేయరని, ప్రతి విషయానికీ గొడవలు పడుతుంటారని, మీ ఆఫీసులో ఎవరికీ మీమీద మంచి అభిప్రాయం లేదని, చివరికి మీ లేడీకొలీగ్స్‌తో కూడా మీకు సరిపడదని తెలిసింది.

మనం అందరి దగ్గర మంచిపేరు తెచ్చుకోలేము, అందర్నీ మెప్పించడమూ కష్టం! కానీ, మీరు పనిచేసే ఆఫీసులో ఇంతమందిచేత అలా అనిపించుకోవడమంటే తప్పు మీలోనే ఉంది.

నేను మీతో మాట్లాడినరోజు మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకి మీరు బ్యాంకు వదలగా చూశాను. ఈరోజు రెండుగంటలకు మీ ఇంటికి ఫోన్ చేస్తే మీరు నిద్రపోతున్నారని మీ అమ్మగారు చెప్పారు. ఈరోజు మీరు లీవు పెట్టలేదు. మరి, ఆఫీసు టైంలో మీకు అసలు నిద్రెలా పడుతుందో నాకర్థంకావటం లేదు. 'ఎవరూ అడగటం లేదు కదా...' అని క్రమశిక్షణ లేకుండా ఉండటం నాకు నచ్చదు. మన అంతరాత్మే మనకు బాస్! దానికి జవాబు చెప్పగలిగినప్పుడు మనం చాలా క్రమశిక్షణగా ఉన్నట్లు అర్థం! దాన్ని నిద్రపుచ్చితే మనం మనుషులమే కాము.

ఉద్యోగస్థురాలయిన భార్య ఉంటే జీవితం సాఫీగా గడచిపోతుందని ఆశించాను. కానీ, నా భార్య- పనే చేయకుండా తీసుకొచ్చే జీతం నాకు ప్రియం కాదు. అది మనకు మంచి చేయదు కూడా! మేము చిన్నప్పట్నుంచీ బాధ్యతాయుతంగా పెరిగినవాళ్ళం. ఎప్పుడూ ఎవరిచేతా ఒకమాట కూడా పడలేదు. అటువంటిది- నాకు కాబోయేభార్య ఇంతమంది చేత చీదరింప బడుతుంటే ఎలా మనశ్శాంతిగా ఉండగలను? ఇటువంటి నెగటివ్ మెంటాలిటీ ఉన్న మీరు మా అమ్మతో, నాన్నతో, చెల్లితో సఖ్యతగా ఎలా ఉండగలరు? అందుకే నేను మీ సంబంధాన్ని డ్రాప్ చేసుకుంటున్నాను.

ఈ సంబంధం తప్పిపోవడం మీ అదృష్టమో, నా అదృష్టమో తెలియదుగాని- మీరు మారితే మాత్రం మీతో ఉన్నవారందరూ అదృష్టవంతులవుతారు. వెయ్యి రూపాయలకే నెలంతా

కష్టపడేవాళ్ళు ఎందరో ఉన్నారు. వారికంటే పదిరెట్లు ఎక్కువ జీతం తీసుకుంటున్న మీరు- వారి కష్టంలో సగమైనా పనిచెయ్యండి! నోరు మంచిదయితే ఊరు మంచిదవుతుందనే నానుడి మీకు తెలియంది కాదు. శ్రద్ధా, సహనం గురించి మీ వ్రేలిఉంగరంపై ఉన్న సాయిబాబా ఎంతగానో చెప్పేవారు. సంస్థ బాగుంటేనే మీరూ బాగుంటారన్న నిజం తెలుసుకోండి.

- కృష్ణ"

ఉత్తరం మడిచి కవరులో వుంచి, పైన సునంద అడ్రసు రాశాడు.

ఉత్తరాన్ని జేబులో పెట్టుకున్నాడు... దారిలో పోస్టు చెయ్యడానికి! తర్వాత శేఖర్ తల్లిదండ్రులకు నమస్కారం చేసి బయలుదేరాడు.

"మళ్లీ ఎప్పుడు వస్తారు మా ఊరికి?" పద్మజ అడిగింది.

"దేవుడు దయతలిస్తే తొందరలోనే..!"

ట్రైను ఎక్కబోయేముందు శేఖర్‌తో-

"నేను మీ చెల్లెల్ని కళ్ళకద్దుకోవాలనుకుంటున్నాను!" అన్నాడు కృష్ణ.

అర్థంకానట్టు చూశాడు శేఖర్.

"అదీ... మీ అందరికీ ఇష్టం అయితేనే!"

అప్పుడర్థమైంది శేఖర్‌కి.

కృష్ణ చేతిని గట్టిగా నొక్కుతూ-

"మేము చాలా అదృష్టవంతులం!" అన్నాడు ఆనందంగా.